

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

DZIAŁDOWO

1. Nazwa

budynek mieszkalny

2. Czas powstania

1916 - 1922

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

ul. Katarzyny 19
13-200 Działdowo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie

powiat: działdowski

gmina: Działdowo

obręb: 0001 Działdowo
działka nr: 1092

6. Formy ochrony

Ustawa z d. 23.07.2003 o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (art. 7)
- Założenie Urbanistyczne Starego Miasta Działdowa - decyzja z 22.08.1960r. (A-530)

Ustalenia ochrony w MPZP Miasta Działdowo - Uchwała nr XXXVI/445/02 Rady Miejskiej w Działdowie z 24.05.2002r. wraz z późniejszymi zmianami

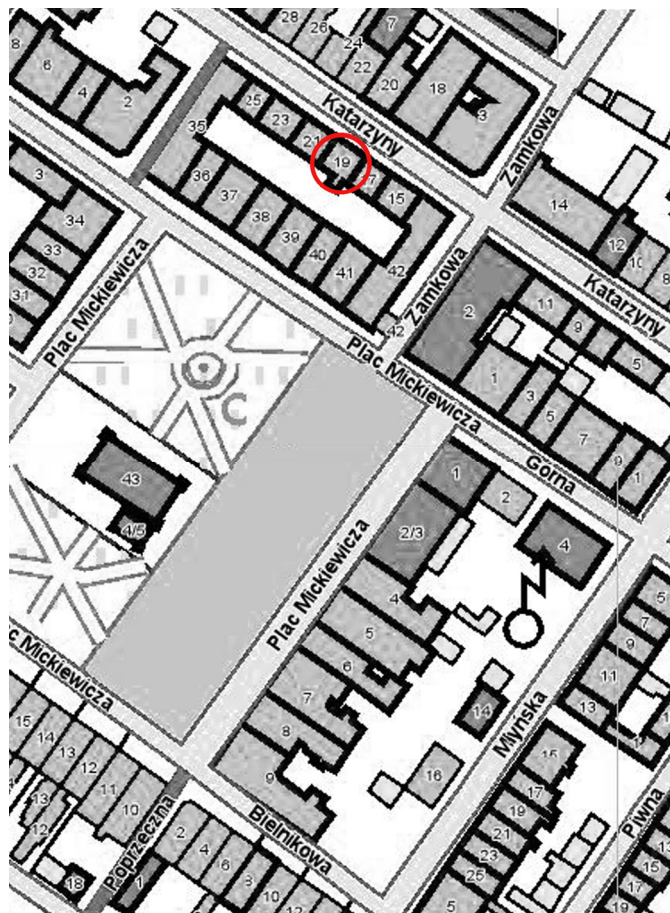
Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo budowlane (art. 39. ust. 3)
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej

autor: Anna Majewska

data: grudzień 2013r.

Anna Ulejewska

9. Fotografia dodatkowa

10. Opis architektoniczny

Obiekt założony na planie kwadratu o zwartej bryle, 2-kondygnacyjny z użytkowym poddaszem, murowany, otynkowany. Kryty dachem 2-połaciowym z dachówką ceramiczną holenderką. W połaci dachowej wystawka kryta dachem pulpitowym z dachówką ceramiczną holenderką. Fasada podkreślona cokołem, dekorowana gzymsem kordonowym i wieńczącym. Fragment gzymsu w nadprożu drzwi. Stolarka okienna: okna pierwszej i drugiej kondygnacji 3-skrzydłowe, współczesne. Okna w wystawce 2-skrzydłowe ze szczeliną dzielącą skrzydła na 4 pola. Stolarka drzwiowa: drzwi jednoskrzydłowe, drewniane wielopłycinowe z prostokątnym nadświetlem.

11. Stan zachowania

Zachowana bryła budynku, pokrycie dachu. Zachowana dekoracja w postaci gzymsów.

12. Historia miejscowości lub obiektu

Działkowo lokowane na prawie chełmińskim 14.VIII.1344r.; dogodne położenie implikowało dobre kontakty handlowe; niszczone w czasie kolejnych pożarów i wojen. Po pożarze w 1733r. miasto odbudowano wg planu J.L.Schultheiss von Vhfriedt; po pożarze w 1794r. plan odbudowy miasta opracował mierniczy Tite i radca wojskowy Schimmelpfennig a obecny kształt centrum miasta jest efektem tej realizacji. W końcu XIX w. autorem większości realizacji był A.Stohr i skromniejszy A.Goerke. W 1915r. zatwierdzono plan odbudowy F.Kahma. Po zniszczeniach I WŚ architektoniczne wytyczne odbudowy miasta nadał H.Muthesius. Nieparzyste numery ul.Katarzyny to domy postawione na miejscu budynków gospodarczych stanowiących zaplecze N-E pierzei rynku.

13. Uwagi

Przywrócić cechy historyczne.